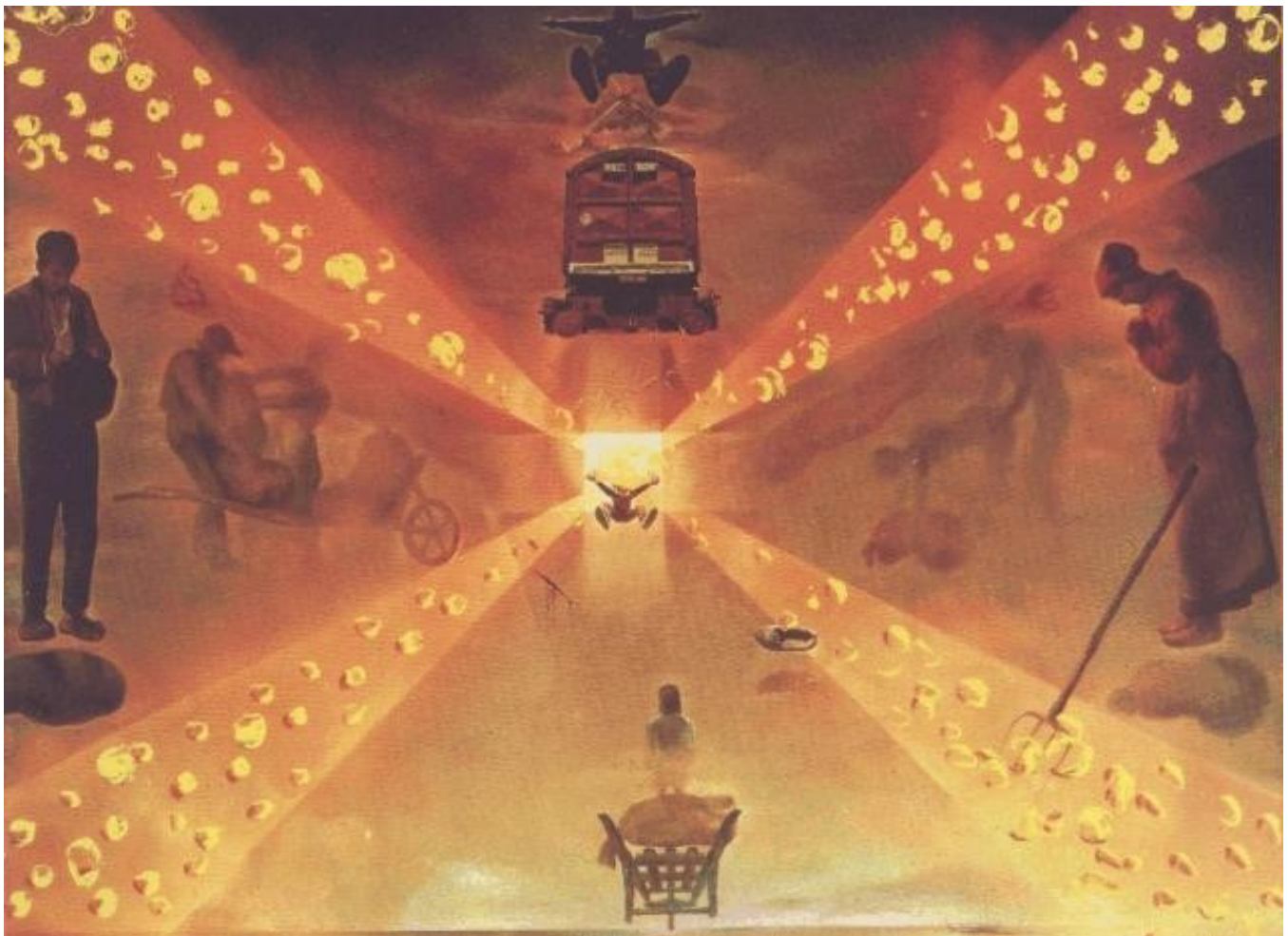

L'estructura de l'Univers

"El moment més tranquil·litzador de tota la història de la pintura va transcorre el 17 de novembre de 1964 en el centre de l'estació de Perpinyà, on vaig des cobrir la possibilitat de pintar a l'oli l'autèntica tercera dimensió estroboscòpica"

"Sempre és a l'estació de Perpinyà quan m'assalten les idees més genials de la meua vida"

L'estació de Perpinyà 1965

"Dons bé , en aquest 19 de setembre, vaig experimentar a l'estació de Perpinyà una espècie d'èxtasi cosmogònic més fort e intens que els anteriors. Vaig tenir una visió exacta de la constitució de l'Univers. L'Univers, que és una de les coses més limitades que existeixen, seria, guardant totes les proporcions, semblant per la seva estructura a l'estació de Perpinyà."

Els anys 1966 i 1967 pinta **La pesca de la tonyina** que segons Dalí, és un quadre que desprèn una energia terrorífica. És el resultat de quaranta anys d'investigació pictòrica.

" Em vaig decidir finalment per aquest tema que m'havia temptat tota la vida, després de llegir a Teilhard de Chardin que, segons ell, l'univers i el cosmos eren limitats, cosa que ha estat confirmada pels darrers descobriments científics.

A les hores, em vaig adonar, que justament aquesta limitació, contracció i límits del cosmos i l'univers, feien possible l'energia. Y que els protons , antiprotons, fotons, pi-mesons, neutrons, totes les partícules elementals posseeixen aquesta formidable energia hiperestètica en virtut d'aquests mateixos límits i contraccions de l'univers. D'alguna manera, això ens allibera de l'angoixa terrible, propagada per Pascal, que considerava els éssers insignificants al costat del cosmos, i ens porta a la idea de que tot el cosmos i tot l'univers tenen un punt de convergència, que en al cas present, és la Pesca de la tonyina. "

La pesca de la tonyina 1966-1967